

सर्वोच्च अदालत,
संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री सुशीला कार्की
माननीय न्यायाधीश श्री जगदीश शर्मा पौडेल
फैसला

०७०-WO-०४५७

विषय: प्रतिषेध र परमादेश लगायत जे जो चाहिने आज्ञा आदेश जारी गरिपाउँ ।

जिल्ला सर्लाही, बरहथवा गा.वि.स. वडा नं. ५ घरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय
मलंगवा सर्लाही प्रा.फ.नं. २८४५।२०७०।७१ चौपाया खरिद बिक्री केन्द्रको
प्रो. निरज कुमार सिंह..... १

निवेदक

विरुद्ध

प्रहरी प्रधान कार्यालय, नक्साल, काठमाडौं १
क्षेत्रीय प्रहरी कार्यालय, विराटनगर, रानी १
क्षेत्रीय प्रहरी कार्यालय, हेटौँडा १
क्षेत्रीय प्रहरी कार्यालय, पोखरा १
क्षेत्रीय प्रहरी कार्यालय, सुर्खेत १
सशस्त्र प्रहरी बल, हलचोक काठमाडौं १

विपक्षी

नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा ३२ तथा १०७(२) बमोजिम यस
अदालतको क्षेत्राधिकार अन्तर्गतको भई दायर हुन आएको प्रस्तुत निवेदनको संक्षिप्त तथ्य र
ठहर आदेश यस प्रकार छः-

म निवेदकले घरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय, मलंगवा सर्लाहीमा प्रा.फ.र.नं.
२८४५।२०७०।७१ चौपाया (गोरु, भैसी, राँगा, बाख्रा, खसी) खरिद बिक्री गरी पशु
(चौपाया) को व्यापार व्यवसाय गर्ने प्रयोजनको लागि प्रचलित नेपाल कानूनबमोजिम व्यवसाय
संचालन गर्ने अनुमति प्राप्त व्यक्ति हुँ। म निवेदकलाई स्थायी बसोबास गर्ने बरहथवा गा.वि.स.ले

स्थानीय स्वायत्त शासन ऐन, २०५५ र स्थानीय स्वायत्त शासन नियमावली, २०५६ अनुसार साल बसाली चौपाया बजारको ठेक्का लगाउँदै आएको छ। बरहथवा गा.वि.स.द्वारा लाग्ने चौपाया बराबरको ठेक्का बोल कबोलबाट प्राप्त गरी म निवेदकको एकासँगोलको बुबा शम्भु सिंहले संचालन गर्दै आउनु भएको छ।

यस क्रममा पूर्वमा धुलाबारी, दमक, चौहरवा, बागें, सुनसरीको हरिपुर हरिया, मोरङको मंगलबारी, संखुवाबजार, महोत्तरी, जितपुर, कपिलवस्तु, चितवन, मकवानपुर, बारा, पर्सा, रौतहट, रुपन्देही, बाँके, कैलाली र कञ्चनपुर बजारहरूमा वस्तुभाउ खरिद-बिक्री गर्दा चौपाया ढुवानी गर्न ट्रकबाट ओसारपसार गर्ने क्रममा राजमार्गमा रहेका प्रहरी नाकाहरूले आफ्नो अधिकारक्षेत्र बाहिर गई चौपाया राखिएको सवारी साधन रोक्ने र दस्तुरको नाममा अनावश्यक रूपमा गैरकानूनी रकम लिई मात्र गन्तव्यतर्फ जान दिने, पुनः अर्को क्षेत्र वा जिल्लामा पर्ने प्रहरी नाकामा सोही अनुरूपको गैरकानूनी कार्य गरिने जुन प्रहरी ऐन, नियम विपरीत रहेको छ, सो गरी म निवेदकको व्यापार व्यवसाय र रोजगार गर्ने मौलिक हक उपर अनाधिकृत हस्तक्षेप र बन्देज लगाउने कार्य गरी आएका छन्।

राज्यको जिम्मेवार र कानूनबमोजिम गठित निकायबाट उपरोक्त उल्लेखित अनपेक्षित जवाफबाट म निवेदकको नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १२, ३(च) र १३(१) द्वारा प्रदत्त मौलिक हकमा अनुचित बन्देज लगाउने कार्य विपक्षीहरूबाट भई आएको र सो विषयमा अन्य कुनै वैकल्पिक उपचारको सार्थक र प्रभावकारी उपचार नरहेकोले नेपालको अन्तरिम संविधानको धारा ३२ र १०७ अन्तर्गत यस सम्मानित अदालतको क्षेत्राधिकारमा म निवेदकले संविधान प्रदत्त मेरो व्यापार व्यवसाय र रोजगार गर्ने मौलिक हकको प्रचलन गराई पाउन आएको छु।

यसै सन्दर्भमा विपक्षीले मिति २०६३।२।१४ मा रोहीत कुमार भेटवाललाई दिएको पत्र अनुसार निजले सोही पत्रको आधारमा निर्वाध रूपमा आफ्नो चौपायाको व्यापार-व्यवसाय संचालन गरी आउनु भएको छ। कानूनबमोजिम दर्ता गरी उक्त व्यापार-व्यवसाय गर्दै आएकोमा मलाई के कुन कारणले निजले पाएको सरह सुविधा किन हुन सक्दैन भनी प्रश्न गर्दा तपाईंले पनि वहाँले जस्तै पत्र ल्याउनु पर्‍यो भनी ओठे जवाफ दिने र गैरकानूनी रूपमा रकम असुल गर्ने कार्य गरी आएकोमा सम्बन्धित निकायमा निवेदन गर्दा पनि कुनै निर्देशन वा पत्र नपाउनु संविधान प्रदत्त मेरो कानूनको अगाडि समानता र कानूनको समान संरक्षण जुन अन्तरिम संविधानको धारा १३(१) द्वारा प्रदत्त मौलिक हक समेतमा प्रतिकूल असर विपक्षीहरूको कार्यबाट पर्न गएको छ। म निवेदकले प्रचलित नेपाल कानूनबमोजिम सम्बन्धित निकायमा दर्ता भई गरी आएको चौपायाको व्यापार व्यवसायमा सुरक्षा प्रयोजन नियमानुसार बाहेक अन्य कुनै हैरानी, दुःख, अनावश्यक र गैरकानूनी रकम असुल तहसिल गर्न नपाउने गरी विपक्षीहरूको नाउँमा प्रतिषेधको आदेश जारी गरिपाउँ।

म निवेदकले गर्दै आएको चौपाया (गोरु, भैंसी, राँगा, बाख्रा, खसी को व्यापार व्यवसायमा विपक्षीहरूले गैरकानूनी रूपमा दिनहुँ बाधा अवरोध उत्पन्न गरी निर्धारित समयमा गन्तव्यको बजारमा पुग्न नदिई म निवेदकले अपूरणीय क्षति ब्यहोरी रहेको अवस्थामा प्रस्तुत मुद्दाको निर्णय निरोपण नभएसम्म म निवेदकले गरी आएको व्यापार व्यवसायमा सुरक्षा प्रयोजन बाहेक नेपाल अधिराज्य भरीको कुनै पनि माल म बेसी बजारमा आफ्नो बस्तु भाउ (चौपाया) को ओसार पसारमा कुनै हैरानी, बाधा र अवरोध र गैरकानूनी दस्तुर असुल-तसिलको कार्य गर्न नपाउने गरी सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०४८ को नियम ४१ अनुसार अन्तरिम आदेश समेत जारी गरिपाउँ भन्ने समेत ब्यहोराको निवेदन।

यसमा के कसो भएको हो ? निवेदकको मागबमोजिमको आदेश किन जारी हुनु नपर्ने हो ? सो जारी हुनु नपर्ने कुनै कारण भए सोको आधार खुलाई यो आदेश प्राप्त भएका मितिले बाटाका म्याद बाहेक १५ दिन भित्र महान्यायाधिवक्ताको कार्यालयमार्फत लिखित जवाफ पेस गर्नु भनी यो आदेश र निवेदनको प्रतिलिपि साथै राखी सूचना पठाई लिखित जवाफ पेस भएपछि वा अवधि भुक्तान भएपछि नियमानुसार पेस गर्नु।

अन्तरिम आदेश माग गरेतर्फ विचार गर्दा निवेदकको चौपाया व्यवसाय नेपाल राज्यमा कानूनबमोजिम गर्न पाउने हदसम्ममा कानूनबमोजिम बाहेक कुनै अवरोध नगर्नु नगराउनु भनी मिति २०७०।१०।२ गते सम्मको लागि विपक्षीहरूको नाममा अन्तरिम आदेश जारी गरी दिएको छ। उक्त अन्तरिम आदेशले निरन्तरता प्राप्त गर्ने हो, होइन भन्ने प्रयोजनार्थ छलफलको निमित्त मिति २०७०।१०।२ को पेसी तोकी विपक्षीहरूलाई सो को सूचना दिई नियमानुसार पेस गर्नु भन्ने यस अदालतको मिति २०७०।९।२४ गतेको आदेश।

नेपालको प्रचलित कानूनको अधिनमा रही आफ्नो पेशा व्यवसाय गर्न पाउने नागरिकको हक प्रति गृह मन्त्रालय सधैं सचेत र स्पष्ट छ। जहाँसम्म रिट निवेदकको ब्यहोरा छ, निजले आफूलाई मर्का परेको विषयमा यस मन्त्रालयमा दिएको निवेदन कार्यान्वयनको लागि प्रहरी प्रधान कार्यालयमा पठाइएको ब्यहोरा रिट निवेदनमै उल्लेख भएकै छ। कानूनले निषेध गरेका बाहेकका पशु चौपायाहरू तोकिएको मापदण्ड पुरा गरी ढुवानी गर्न पाउने निजको हकमा आघात पुग्ने कार्य यस मन्त्रालयबाट भए गरेको छैन। शान्ति सुरक्षाको जिम्मेवारी लिएको निकायबाट सोही विषयमा भएको सामान्य चेकजाँचलाई अन्यथा अर्थ लगाई कानूनी हक हनन भयो भन्ने विपक्षीको जिकिर नै औचित्यहिन देखिएकोले निजको रिट निवेदन जिकिर अनुसार आदेश जारी हुनु पर्ने होइन। रिट निवेदन खारेज गरिपाउँ भन्ने समेत ब्यहोराको गृह मन्त्रालयको सचिवको लिखित जवाफ।

विपक्षी रिट निवेदक निरज कुमार सिंहले आवश्यक निर्देशन गरिपाउँ भन्ने ब्यहोरामा मिति २०७०।८।३० गते श्रीमान सचिव ज्यू गृह मन्त्रालयमा पेस गरेको निवेदन सहितका कागजातहरू मजकुर प्रहरी प्रधान कार्यालय कार्य महाशाखाको सि.नं. १५६० मिति २०७०।९।४ गतेको सञ्चार साथ प्राप्त भई मिति २०७०।९।५ गते सि.नं. ६६१० को

सञ्चारद्वारा यस कार्यालय मातहतका अञ्चल प्रहरी कार्यालयहरूलाई निजले पेस गरेको निवेदनको सम्बन्धमा आवश्यक कारवाहीको लागि निर्देशन दिई यस कार्यालयबाट अनुगमन गर्दा समेत रिट निवेदनमा उल्लेख भएबमोजिमको कार्य भए गरेको नपाइएको, यस सम्बन्धमा हालसम्म कानूनसम्मत तवरले वैध चिज, वस्तु तथा जनावर एवं चौपाया ओसार पसार गर्ने कुनै व्यवसायीलाई यस कार्यालय तथा मातहतका जिल्लाहरूको राजमार्गमा रहेका प्रहरी इकाइहरूबाट हैरानी दिएको भन्ने हालसम्म उजुरी/गुनासो नगरेको, मातहत प्रहरी कार्यालयहरूबाट कुनै पनि गैरकानूनी कार्य हुन गर्न नदिने, विपक्षी रिट निवेदकको निवेदनको ब्यहोरा कपोलकल्पित झुठ्ठा भएकोले यस कार्यालय समेतको हकमा प्रतिषेध परमादेश सहितको निषेधाज्ञा आदेश जारी हुनु पर्ने होईन। खारेज गरिपाउँ भन्ने समेत ब्यहोराको मध्य क्षेत्रीय प्रहरी कार्यालयको लिखित जवाफ।

यस कार्यालय तथा मातहत कार्यालयहरूबाट कानूनबमोजिम बाहेक चौपाया ओसार पसारमा अनावश्यक हैरानी दिई रकम असुल उपर गर्ने कार्य नभएको र त्यस किसिमको उजुरी समेत पर्न नआएको हुँदा यसमा विपक्षीले खराब नियम चिताई कपोलकल्पित रुपमा झुठ्ठा विवरण उल्लेख गरी सम्मानित अदालतलाई समेत गुमराहमा राख्ने प्रयास गरेको हुँदा उक्त रिट निवेदन खारेज गरी पाउन सादर अनुरोध गर्दछु भन्ने समेत ब्यहोराको पूर्व क्षेत्रीय प्रहरी कार्यालय विराटनगरको लिखित जवाफ।

यसमा अन्तरिम आदेश जरी हुने वा नहुने सम्बन्धमा पेस हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा निवेदकका तर्फबाट उपस्थित विद्वान् अधिवक्ता श्री विजयकुमार सिंह र नेपाल सरकारका तर्फबाट उपस्थित विद्वान् उपन्यायाधिवक्ता श्री गंगाप्रसाद पौडेलले गर्नु भएको बहस समेत सुनियो।

निवेदकले अन्तरिम आदेश माग गरेको सम्बन्धमा विचार गर्दा, निवेदकले गर्ने चौपाया सम्बन्धी कारोबारमा प्रहरी कार्यालयहरूले सुरक्षा प्रयोजन बाहेक अन्य किसिमको अवरोध गर्न पाउने स्थिति नदेखिएको र सर्व सामान्य रुपमा कारोबारको स्वतन्त्रतामा हस्तक्षेप गर्न मिल्ने स्थिति नदेखिएकोले मिति २०७०।९।२४।४ मा यस अदालतको एक न्यायाधीशको इजलासबाट जारी भएको अन्तरिम आदेशमा परिवर्तन गर्नु नपरेको हुँदा निरन्तरता प्रदान गरिदिएको छ भन्ने यस अदालतको मिति २०७०।१०।१२ गतेको आदेश।

विपक्षी निवेदकको मौलिक हकमा आघात पर्ने गरी गैरकानूनी रुपमा व्यवसायमा बाधा अवरोध गर्ने किसिमका कार्यहरू यस सशस्त्र प्रहरी बल प्रधान कार्यालय तथा यस मातहत अन्य कार्यालयहरूबाट समेत गरेको छैन। यसर्थ विपक्षी रिट निवेदकले यस संगठनसँग सम्बन्ध नै नरहेको कार्यमा समेत विपक्षी बनाई गलत मनसायले रिट निवेदन दायर गरेको हुँदा उक्त रिट निवेदनबाट फुर्सद दिलाईपाउँ भन्ने समेत ब्यहोराको सशस्त्र प्रहरी बल प्रधान कार्यालय हलचोकको लिखित जवाफ।

विपक्षी निवेदक चौपाया खरिद बिक्री केन्द्रका प्रो. निरजकुमार सिंहले चौपाया (गोरु, भैसी, रागा, बाखा, खसी) को व्यापार व्यवसाय गर्ने कार्यको प्रयोजनार्थ चौपाया खरिद बिक्री गर्नको लागि ट्रकमा चौपाया लोड गरी एक स्थानबाट अर्को स्थानसम्म लैजादा तथा ल्याउदा राजमार्गमा पर्ने प्रहरी इकाईहरूमा कार्यरत प्रहरी कर्मचारीहरूले अनावश्यक चौपाया लोड गरिएका सवारी साधनहरू रोकी दुःख हैरानी दिई गैरकानूनी रूपमा दस्तुर असुल गर्ने गरेको भन्ने सम्बन्धमा यस क्षेत्रीय प्रहरी कार्यालय सुर्खेत मातहतमा रहेका प्रहरी इकाईहरूमा कार्यरत प्रहरी कर्मचारीहरूले त्यस प्रकारको गैरकानूनी क्रियाकलाप नगरेको सो सम्बन्धमा यस कार्यालयमा कुनै उजुरी तथा निवेदनहरू पर्न नआएको र चौपाया खरीद बिक्री गरी पशु चौपायाको व्यापार व्यवसाय गर्ने प्रयोजनार्थ कुनै पनि संघ संस्था तथा व्यक्तिहरूले खरीद बिक्री गरी ल्याई रहेको अवस्थामा अनावश्यक दुःख दिने र गैरकानूनी रूपमा पैसा नउठाउने सो कार्य गरेमा प्रहरी आचरण विपरीत हुने र प्रहरी र जनसमुदाय बीचको सुमधुर सम्बन्धमा नै आच आउने त्यस्ता गैरकानूनी क्रियाकलापहरू ताहा मातहत प्रहरी इकाईहरूमा कार्यरत कुनै पनि प्रहरी कर्मचारीद्वारा नगर्न नगराउन हुन निर्देशन दिइएको छ। निर्देशनको व्यवस्था गरी कुनै पनि प्रहरी इकाईमा कार्यरत प्रहरी कर्मचारीहरूद्वारा उल्लेखित गैरकानूनी क्रियाकलापहरू भए गरेको पाइएमा प्रहरी नियमावलीबमोजिम कडा कारवाही भई जाने ब्यहोरा जानकारी गराउदै मातहत प्रहरी इकाईहरूलाई पटक पटक सचेत समेत गराउदै आएको ब्यहोरा संलग्न कागजातहरूबाट समेत देखिएको हुँदा निवेदन ब्यहोरालाई पुष्टि गर्ने अभिलेखबाट नदेखिएको हुँदा रिट निवेदन झुठा भएकाले खारेज भागी छ भन्ने समेत ब्यहोराको क्षेत्रीय प्रहरी कार्यालय सुर्खेतको लिखित जवाफ।

प्रचलित कानून विपरीतको कार्य हुन गर्न नदिनको लागि राजमार्गमा मात्र नभई नेपाल सरहद भित्र रहेको सम्बन्धित प्रहरी कार्यालयबाट राजमार्ग समेतमा संचालनमा रहेको सवारी साधनको चेक जाँच एवं निगरानी अनुगमन गर्न नपाउने भन्ने नहुँदा रिट निवेदन जिकिर प्रथम दृष्टिमा नै खारेज भागी छ। गोरु समेत रहेको सवारी साधन रोकी गैरकानूनी रकम लिने गरेको भन्ने आरोप वस्तुनिष्ठ छैन। कुनै प्रहरी ईकाई वा प्रहरी कर्मचारीले गैरकानूनी रकम लिएको भन्ने किटान रहेको पनि नहुँदा रिट निवेदन जिकिर आफैमा कपोलकल्पित, हचुवा एवम् सम्मानित अदालतलाई झुक्यानमा पार्ने दुषित मनसायबाट प्रभावित छ। तसर्थ रिट निवेदन जिकिर खारेज भागी छ खारेज गरिपाउँ भन्ने समेत ब्यहोराको प्रहरी प्रधान कार्यालय, नक्सालको तर्फबाट लिखित जवाफ।

अदालतको आदेश

नियमबमोजिम साप्ताहिक तथा दैनिक मुद्दा पेसी सूचीमा चढी पेस हुन आएको प्रस्तुत निवेदनमा निवेदकका तर्फबाट उपस्थित हुनु भएको विद्वान् अधिवक्ता श्री विजयकुमार सिंहले निवेदक चौपाया खरिद बिक्री केन्द्रका प्रोप्राइटर निरजकुमार सिंहले नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १२ (३)च, १३(१) समेतको आधारमा चौपाया खरिद बिक्री व्यवसायलाई

आधुनिकरण र सुविधा सम्पन्न बनाई नेपाल भर लाग्ने चौपाया बजारमा खरिद बिक्री गर्दा चौपाया ढुवानी गर्ने ट्रकबाट ओसारपसार गर्ने क्रममा राजमार्गमा रहेका प्रहरी नाकाहरुले आफ्नो अधिकारक्षेत्र बाहिर गई चौपाया राखिएका सवारी साधन रोक्ने र दस्तुरको नाममा अनावश्यक रुपमा कानूनी विपरित रकम लिई मात्र गन्तव्यतर्फ जान दिने गरेका छन्। पुनः अर्को क्षेत्र वा जिल्लामा पर्ने प्रहरी नाकामा सोही अनुरूपको कानून विपरित रकम लिने कार्य भईरहेको छ जुन कार्य प्रहरी नियमावली विपरीत छ। रोजगार गर्ने मौलिकहक उपर अनाधिकृत हस्तक्षेप र बन्देज लगाउने कार्य गरी आएकाले त्यस्तो दुःख हैरानी दिने र गैरकानूनी रकम असुल तहसिल गर्न नपाउने गरी प्रतिषेधको आदेश जारी गरिपाउँ साथै विपक्षी निवेदकले गर्दै आएको चौपाया (गोरु, भैसी, रागा, बाखा खसी) को व्यापार व्यवसायमा गैरकानूनी रुपमा बाधा अवरोध उत्पन्न गरी निर्धारित समयमा गन्तव्यको बजारमा पुग्न नदिई अपुरणीय क्षती ब्यहोरिएको हुँदा चौपाया ओसार पसारमा कुनै हैरानी बाधा अवरोध र गैरकानूनी दस्तुर असुल तहसिलको कार्य गर्न नपाउने गरी उपयुक्त आदेश समेत जारी गरिपाउँ भनी प्रस्तुत गर्नु भएको बहस सुनियो।

विपक्षी गृह मन्त्रालय समतेको तर्फबाट उपस्थित हुनु भएका विद्वान् उपन्यायाधिवक्ता श्री सुरेन्द्र थापाले विपक्षी निवेदकले गोरु समेत रहेको सवारी साधन रोकी गैरकानूनी रकम लिने गरेको भन्ने आरोप वस्तुनिष्ट छैन। कुनै प्रहरी ईकाई वा प्रहरी कर्मचारीले गैरकानूनी रकम लिएको भन्ने किटान रहेको पनि नहुँदा रिट निवेदन जिकिर आफैमा स्पष्ट छैन। तसर्थ रिट निवेदन जिकिर खारेज गरिपाउँ भनी प्रस्तुत गर्नु भएको बहस समेत सुनियो।

प्रस्तुत निवेदनमा मिसिल संलग्न सम्पूर्ण कागजातहरुको अध्ययन एवम् दुवै तर्फबाट उपस्थित विद्वान् कानून व्यवसायीहरुको बहस समेत सुनी विचार गर्दा निवेदकको मागबमोजिम आदेश जारी गर्नु पर्ने हो होइन निर्णय दिनुपर्ने देखियो।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा यसमा कानूनबमोजिम दर्ता स्वीकृति लिई पशु चौपायाको नेपालका विभिन्न स्थानहरुमा खरिद बिक्री र ओसारपसार गर्दै आइरहेकोमा विभिन्न स्थानमा रहेका प्रहरी इकाइहरुले चेकजाँचको निहुमा अनावश्यक दुःख दिएकाले सो कार्य रोक्न आवश्यक निर्देशनपाउँ भनी गृह सचिव समक्ष दिएको निवेदन आवश्यक कारवाहीका लागि प्रहरी प्रधान कार्यालयमा पठाइ दिएकोमा सोको कार्यान्वयन नभएकाले उपयुक्त आदेश जारी गरिपाउँ भन्ने निवेदन दाबी रहेकोमा कानूनले निषेध गरेका बाहेकका पशु चौपायाहरु तोकिएको मापदण्ड पुरा गरी ढुवानी गर्न पाउने निजको हकमा आघात पुग्ने कार्य यस मन्त्रालयबाट भए गरेको छैन। शान्ति सुरक्षाको जिम्मेवारी लिएको निकायबाट सोही विषयमा भएको सामान्य चेकजाँचलाई अन्यथा अर्थ लगाई कानूनी हक हनन भयो भन्ने विपक्षीको जिकिर नै औचित्यहिन हुदा रिट निवेदन खारेज गरिपाउँ भन्ने गृह मन्त्रालयको सचिवको लिखित जवाफ र यस कार्यालयबाट अनुगमन गर्दा समेत रिट निवेदनमा उल्लेख भएबमोजिमको कार्य भए गरेको नपाइएको, यस सम्बन्धमा हालसम्म कानूनसम्म तवरले वैध चिज, वस्तु तथा जनावर एवम् चौपाया ओसार पसार गर्ने कुनै व्यवसायीलाई यस कार्यालय तथा मातहतका जिल्लाहरुको राजमार्गमा रहेका

प्रहरी इकाइहरूबाट हैरानी दिएको भन्ने हालसम्म उजुरी नगरेको, मातहत प्रहरी कार्यालयहरूबाट कुनै पनि कानून विपरितको कार्य हुन गर्न नदिने हुदा यस कार्यालय समेतको हकमा प्रतिषेध परमादेश सहितको निषेधाज्ञा आदेश जारी हुनु पर्ने होईन भन्ने मध्य क्षेत्रीय प्रहरी कार्यालयको लिखित जवाफ रहेको देखिन्छ।

यसमा नेपाल भर लाग्ने चौपाया बजारमा खरिद बिक्री गर्दा चौपाया ढुवानी गर्ने ट्रकबाट ओसारपसार गर्ने क्रममा राजमार्गमा रहेका प्रहरी नाकाहरूले आफ्नो अधिकारक्षेत्र बाहिर गई चौपाया राखिएका सवारी साधन रोक्ने र दस्तुरको नाममा अनावश्यक रुपमा कानून विपरित रकम लिई मात्र गन्तव्यतर्फ जान दिने गरेका र पुनः अर्को क्षेत्रमा पर्ने प्रहरी नाकामा सोही अनुरूपको कानून विपरित रकम लिने कार्य प्रहरी नियमावली विपरीत हुँदा चौपाया ओसार पसारमा कुनै हैरानी बाधा अवरोध र गैरकानूनी दस्तुर असुल तहसिलको कार्य गर्न नपाउने गरी उपयुक्त आदेश समेत जारी गरिपाउँ भन्ने निवेदकको भनाई रहेकोमा यस कार्यालय तथा मातहत कार्यालयहरूबाट कानूनबमोजिम बाहेक चौपाया ओसार पसारमा अनावश्यक हैरानी दिई रकम असुल उपर गर्ने कार्य नभएको र त्यस किसिमको उजुरी समेत पर्न नआएको भनी लिखित जवाफ रहेको देखिएको छ। कानूनबमोजिम सुरक्षा निकायलाई दिएको चेक जाँचको अधिकार प्रयोग गरी सुरक्षा चेक जाँच मात्र गरेको भन्ने विपक्षी गृह मन्त्रालय र सुरक्षा निकायको भनाई रहेको अवस्थामा निवेदकले भने जस्तो अतिरिक्त शुल्क लिने गरेको देखिन नआएकोले निवेदकको मागबमोजिम आदेश जारी गर्नु पर्ने अवस्थाको विद्यमानता नदेखिएकोले प्रस्तुत निवेदन खारेज हुने ठहर्छ। यस अदालतबाट मिति २०७०।१०।१२ मा जारी गरिएको अन्तरिम आदेश समेत निस्कृय गरिदिएको छ। प्रस्तुत निवेदनको दायरी लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत:- गेहेन्द्र राज पन्त

कम्प्युटर गर्ने:- मन्जिता ढुंगाना

इति सम्बत् २०७१ साल श्रावण महिना १८ गते रोज २ शुभम् ।